

LIST BISKUPA KALISKIEGO NA POCZĄTEK ROKU DUSZPASTERSKIEGO 2024/2025

Drodzy Diecezjanie,

W imię Boże rozpoczynamy w Kościele czas adwentu, który jest też początkiem nowego roku kościelnego. Advent to czas przygotowania, modlitwy i czuwania, aby dobrze przeżyć zbliżające się święta Bożego Narodzenia. W tym roku będą one miały rys szczególnie uroczysty, gdyż rozpoczną w Kościele obchody Roku Świętego, Roku Jubileuszowego w związku z 2025. rocznicą narodzin Jezusa Chrystusa. Rok Jubileuszowy rozpoczniemy w naszej diecezji uroczystą celebracją w niedzielę 29 grudnia br. o godzinie 15.00 w narodowym sanktuarium św. Józefa w Kaliszu, skąd w pielgrzymce przejdziemy do kaliskiej katedry. Wszystkich serdecznie zapraszam do udziału i wspólnej modlitwy.

Kościół obchodzi Jubileusz jako ważny etap swojej wędrówki ku pełni w Chrystusie, jako szczególnie czas łaski, przebaczenia i błogosławieństwa. Rok Jubileuszowy objawia całą głębię odkupienia, jakiego dokonał Chrystus przez swoją śmierć i zmartwychwstanie. Po tej śmierci nikt nie może być odłączony od miłości Boga (por. Rz 8,21-39). Łaska miłosierdzia wychodzi naprzeciw wszystkim, aby ci, którzy zostali pojednani, mogli też dostąpić «zbawienia przez Jego życie» (Rz 5,10). Historia ukazuje, z jak wielkim przejściem wielu wiernych przeżywało każdy kolejny Rok Święty, traktując go jako czas, w którym Jezusowe wezwanie do nawrócenia rozbrzmiewa szczególnie donośnie.

Głównym przesłaniem rozpoczynającego się Jubileuszu jest nadzieja. Papież Franciszek zatytułował dokument zapowiadający Rok Jubileuszowy: *Spes non confundit* - nadzieja zawieść nie może (Rz 5,5) i napisał: „Zbliżający się Jubileusz będzie zatem Rokiem Świętym, charakteryzującym się nadzieją, która nie gaśnie, nadzieją w Bogu. Oby pomógł nam odkryć na nowo niezbędną ufność, zarówno w Kościele, jak i w społeczeństwie, w relacjach międzyludzkich, w stosunkach międzynarodowych, w promowaniu godności każdej osoby i w szacunku dla stworzenia” (*Spes non confundit*, 25).

Każdy rok jubileuszowy związany jest z pewnymi znakami. Pierwszym z nich jest pielgrzymka. „Pielgrzymowanie – wyjaśnia Papież - wyraża fundamentalny element każdego wydarzenia jubileuszowego. Wyruszenie w drogę jest typowe dla tych, którzy poszukują sensu życia. Piesze pielgrzymowanie bardzo sprzyja odkrywaniu na nowo wartości milczenia, wysiłku i tego, co istotne. Również w nadchodzącym roku pielgrzymi nadziei nie omieszkają przemierzyć dróg starożytnych i współczesnych, aby intensywnie przeżyć doświadczenie jubileuszowe” (*Spes non confundit*, 5).

Drugim jubileuszowym znakiem jest odpust. Sakrament pokuty upewnia nas, że Bóg gładzi nasze grzechy. Jednakże, grzech „pozostawia ślad”, pociąga za sobą konsekwencje: nie tylko zewnętrzne, jeśli chodzi o następstwa popełnionego zła, ale także wewnętrzne, ponieważ „każdy grzech, nawet powszedni, powoduje ponadto nieuporządkowane przywiązanie do stworzeń, które wymaga oczyszczenia, albo na ziemi, albo po śmierci, w stanie nazywanym czyśćcem”. Tak więc w naszym słabym i skłonny do zła człowieczeństwie trwają „pozostałe skutki grzechu”. Są one usuwane przez odpust, zawsze dzięki łasce Chrystusa.

Takie doświadczenie, pełne przebaczenia ze strony Boga, pozwala otworzyć serce i umysł na przebaczenie tym, którzy nas skrzywdzili. Przebaczenie nie zmienia przeszłości, ale może zmienić nasze jej przeżywanie, może umożliwić przemianę przyszłości i życie w odmienny sposób, bez urazy, rozgoryczenia i zemsty. „Przyszłość oświecona przebaczeniem pozwala na odczytanie przeszłości innymi, bardziej pogodnymi oczami, choć wciąż wyżłobionymi łzami”(por. *Spes non confundit*, 23). Czas Roku Jubileuszowego to czas łaski, oby dobre przeżycie zaowocowało w nas większą ufnością Bogu i nadzieją, która przewycięża każdy lęk.

Drodzy Diecezjanie,

W październiku odbywał się w Rzymie synod dotyczący synodalności Kościoła, był to kolejny etap kilkuletniego rozeznawania Kościoła. W naszej diecezji od początku synodu stawiliśmy sobie

następujące cele: uświadomienie członkom Kościoła ich godności, miejsca i misji w Kościele; tworzenie klimatu uczestnictwa i współodpowiedzialności za wspólnotę Kościoła; rozeznanie wezwania Bożego na obecnym etapie życia Kościoła oraz wprowadzenie synodalności jako sposobu życia i pracy wszelkich wspólnot kościelnych. Dzisiaj, z całym Kościołem, pod przewodem Ojca Świętego chcemy dalej uczyć się tego stylu w parafiach i wspólnotach naszej diecezji.

Panu Bogu dziękujemy, że w naszych wspólnotach wzbudza wiele kobiet i mężczyzn pragnących przeżywać głęboko swoją wiarę i służyć wspólnocie Kościoła. Cieszymy się kolejnymi powołaniami do kapłaństwa, w mijającym roku formację rozpoczęło 4 kleryków, a w seminarium formuje się razem 18 kleryków naszej diecezji. Dziękujemy, że kilkunastu mężczyzn rozpoczęło przygotowania do posługi diakona stałego, a kolejne osoby przyjmą w najbliższych miesiącach posługę lektora i akolity. Dziękuję wszystkim angażującym się w życie parafii katechetom, ministrantom, lektorom, nadzwyczajnym szafarzom, zakrystianom, organistom, liderom i członkom zespołów Caritas i innych wspólnot formacyjnych. Wasze zaangażowanie to wielki znak błogosławieństwa dla parafii oraz całej naszej diecezji. Módlmy się dalej o nowe powołania do służby w Kościele, szczególnie w czasie pierwszoczwartkowej nowenny.

Obok radości są także doświadczenia trudne i wymagające. Ważnym zadaniem dla całego Kościoła jest troska o przekaz wiary młodemu pokoleniu. Ostatnio zauważamy, że wielu młodych dystansuje się od wiary w Chrystusa i Jego Kościoła. Chciałbym serdecznie zaprosić wszystkich do wspólnego wyzwania: umiejętnej pomocy i towarzyszenia młodym, aby mogli i chcieli poznać i pokochać Pana Jezusa. Wielką w tym rolę mają duszpasterzy i katechetów, ale także rodziców. Każdy ma tutaj swoje zadanie. Bardzo proszę zauważyć wielką szansę jaką dają szkolne lekcje religii. Drodzy młodzi, nie rezygnujcie z nich. Drodzy rodzice i dziadkowie, wspierajmy młodych w ich młodzieńczych, często burzliwych poszukiwaniach.

Innym wyzwaniem dla naszej diecezji jest zmniejszająca się liczba kapłanów. Oznacza to, że w niektórych większych parafiach jest już mniej duszpasterzy, a mniejsze parafie, najczęściej dwie, zostają powierzone opiece jednego duszpasterza. Zdaję sobie sprawę, że nie jest to łatwe dla tych wspólnot. Decyzje te podejmuję po wielu konsultacjach i solidnym, wspólnotowym rozeznaniu. W nadchodzącym roku będę podejmował kolejne. Mimo smutku i żalu, proszę przyjąć te decyzje w duchu wiary i myślenia o dobru całej naszej diecezji. Za zrozumienie i wypracowywanie dobrych rozwiązań z góry dziękuję.

W parafiach naszej diecezji da się zauważyć, że wiele osób odeszło od wspólnoty Kościoła, niektórzy poprzez formalne akty apostazji, inni przez praktyczne zdystansowanie, czy zobojętnienie. Chrystus nasz Pan zachęca swoich uczniów do wyjścia i szukania, głoszenia i świadczenia, aby zaprosić, dać szansę, przekonać. Niech nasze wspólnoty będą wychodzącymi i szukającymi tych, których nie ma. Niech pragnienie przyrowadzenia do Jezusa towarzyszy każdemu z nas.

Drodzy Diecezjanie,

Przed nami Rok Jubileuszowy. To szczególnie czas łaski i błogosławieństwa. Podejmijmy to zaproszenie, zaplanujmy czas na dłuższą modlitwę, lekturę Bożego Słowa, pielgrzymkę do miejsca jubileuszowego, aby otrzymać łaskę odpustu.

Pozwólmymy, aby doświadczenie Bożej łaski zaowocowało w nas nadzieją. Niech nadzieja przenika życie nasze, naszych rodzin i parafii. Zanieśmy ją tym, których życie przygniotło i żyją w smutku i bez perspektyw. Niech wspiera nas w tym nasz niezawodny patron św. Józef.

Niech Pan nasz Jezus Chrystus wszystkim Wam błogosławi.

Wasz biskup Damian